

[Niels Frederiksen.]

Hr. Krag tale to Gange — og længe —, forekommer det mig, at jeg med nogen Ret kan sige, at een Ting har Befolkningen ud af denne Debat, nemlig at skulde det Svar ikke være tilstrækkeligt beroligende og tilfredsstillende, som Regeringen og Regeringspartierne har givet paa Forespørgselen, saa har vi i alt Fald den Trøst, at Oppositionspartierne véd mindre, som kan raade Bod paa Skaden. Og det er dog altid en Trøst, at selv om Regeringens Politik ikke er fuldt tilfredsstillende, er den efter alt at dømme den bedste, der kan præsteres i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Krags sidste lange Tale dokumenterede saaledes til fulde, at det ærede Medlem ganske vist ikke var i Bekneb for Ord, men derimod for Argumenter til Klaring af Situationen og for Vejledning til Forbedring af den foreliggende Tilstand. Og de af den højtærede Regering stillede Forslag til Afhjælpning af Nødstilstanden viser gennem den Omtale og den Modtagelse, de har faaet af det ærede Medlem Hr. Krag, af Oppositionspartierne i det hele, at Stillingen er den, at de véd mindre til Afhjælpning af den øjeblikkelige Nød end Regeringen og Regeringspartierne. Meget af det, de har fremført som Hjælp, vil i sine Virkninger føre i den forkerte Retning.

Ordføreren for Forespørgerne (Hans Hansen): Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen advarede saa stærkt imod at skabe Panik, vi maatte, som det ærede Medlem udtalte sig, ikke lege med Ilden ved at ophidse Befolkningsklasser imod hinanden, idet jeg efter det ærede Medlems Mening havde udtalt mig imod Arbejdernes Lønninger. Jeg vil gerne heroverfor sige, at jeg har hverken tart mod Arbejdernes Lønninger eller om at skabe nogen Art af Panik. Jeg har nu kendt det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gennem mere end 20 Aar og hørt adskillige Taler og læst adskillige Artikler af ham, og det undrer mig derfor at se, at han er blevet i den Grad en Samfundsstøtte og i den Grad mimoseagtig, som hans Udtalelser tyder paa. Jeg har i al Almindelighed talt imod den Meningsløshed, der ligger i, at enkelte Klasser i vort Samfund ved Statens Hjælp kan holde sit Lønniveau højere, end Afsætningen muliggør, og betinger. Det er det, jeg har talt imod, og det vil jeg hvor som helst og overfor hvem som helst staa til Ansvar for.

Maa jeg i denne Forbindelse opstille et lille Eksperiment. Vi har 150 000 Hus-

mænd, som efter Skattevæsenets Opgivelse har haft en Indtægt, der ligger lidt under 2 000 Kr. om Aaret. Lad os i Lighed med den Tankegang, at man vil have bestemte Lønninger uden Hensyn til Produktionsmulighederne, tænke os, at disse ca. 150 000 Husmænd organiserede sig og sagde: hvis vi ikke faar 2 000 Kr. i Løn eller 2 500 eller hvad man nu vil — strejker vi. Hvis det skete, vilde vort Samfund være dødsens. Men det er nøjagtig det selv samme, der sker i andre Kredse, det ærede Medlem vil blot ikke se det.

Jeg beklager naturligvis, hvis det ærede Medlem Hr. Krag har følt sig stødt, hvad det lod til, da han heroppe fra ømmede sig, fordi jeg med et Par Bemærkninger havde henvist til min Opfattelse af det ærede Venstreparti og den ærede Ordfører for Venstre (Krag). Men jeg maa have Lov til at minde om Anledningen dertil. Det ærede Medlem Hr. Krag har aabent erkendt, at det var en Fejl, der blev begaaet i 1903, men hvor kan saa det ærede Medlem staa og sige heroppe fra — og hér maa jeg sige, jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) i hans Betragtninger —, at han ønsker Udviklingen fortsat i samme Retning med Nedsættelse af de Ejendoms-skatter, som netop skabte de store Ulykker. Det var det, der laa til Grund for mit Angreb, hvis det ærede Medlem da ønsker og ynder at kalde det et Angreb.

Der er en anden Ting, som har været berørt, saavel af det ærede Medlem Hr. Krag som af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og af den højtærede Statsminister, og som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Det er Spørgsmaalet om Dansk Arbejde. Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger, men jeg maa have Lov til at sige, at hvis den Propaganda er rigtig, som gøres for Dansk Arbejde, og som gaar ud paa, at vi skal købe danske Varer, for saa vidt de er konkurrencedygtige — og det tror jeg, vi alle sammen paa Forhaand er indstillet paa —, og ogsaa gøre det, selv om de ikke er absolut billigere end de udenlandske, saa maa det vel ogsaa være rigtigt i England. Lad os et Øjeblik tænke os, at den Bevægelse, at Englænderne skal spise engelsk Bacon, har været ret langt fremme i England, saa vil jeg sige til „Dansk Arbejde“s Repræsentanter og om dens Propaganda, at saa er jeg sikker paa, at der vil blive Arbejde med at skabe Propaganda for, at det kan blive muligt for danske Forbrugere at spise 150 000 Flæskekroppe om Ugen. Der bliver noget at gøre for „Dansk Arbejde“.